

מי אמר שלכל בלדה יש סוף עצוב – זו הבלדה לחובשת עם המשך טוב ושמח – ממירי נפצע מרימון זרחן אבל לא הזרחן סימא את עיניו אלא החובשת מבית הבראה 3, וכך התחילה הבלדה לחובשת.

הכל התחיל בערב אחד באפקה. מירי קרא לי לחדרו (תופעה מאוד נדירה – אני חייב לומר), סגר את הדלת, כיבה את האור והדליק את מנורת הקריאה. ואז הראה לי תמונה של חיילת בכומתת כרבולת וספק שאל ספק קבע עובדה "נכון שהיא יפה". כך התחלנו בהיכרות שהפכה לאהבה לבת משפחה חדשה – רחל.

ערב אחד, בעוד אבא קורא עיתון עם טרנזיסטור על כתפו, נכנס מירי לחדר השינה של ההורים, חשוב מאוד – הוא הגיע במיוחד ממעונות הסטודנטים בירושלים, והודיע "רחל בהריון – אנחנו מתחתנים".

נ.ב. רק במפגש עם הוריה התברר לנו ששמה הוא "יוליקו" (נא לקרוא במבטא הונגרי כבד).

את תאריך החתונה אזכור היטב – למחרת יום הולדתי ה-20, וגם שבירח הדבש הם ביקרו אותי, ונסענו לחוף ומירי, בהתלהבות, קרא "הנה צדפות" ונפל לי. גם את תאריך הולדתך 11.11 – אבל אל תחכי לטלפון לברכה כי באותו יום בטוח שאשכח שזה יום הולדתך.

נולד דרורון, חמוד ובלונדיני כמו התמונות של אבא (סבא משה) הילד. אבל איך אומר הפתגם – רק ההריון הראשון נמשך פחות מ-9 חודשים. ההמשך במעונות הר הצופים באסבסטון, שם הגיחה לעולם עדי.

רחל הפכה מורה ומחנכת בישראל ולחיים וכמובן ללשון (אסור לומר דקדוק כי זה גורע מחשיבות המקצוע).

באילת נולדה שיר והשמחה רבה – נכדה שלישית (עתה כולם נדנדו לי, מתי אתה מתחתן? טוב אז התחתנתי!)

רחל, בהתחלה נעלבת שטענתי שאת מהחור שבקצה כביש הסרגל והראית לי את נחת זרועך, אבל הכל באהבה וצחוק והרבה אוכל (לראשונה גם אוכל הונגרי). טוב אז ההיכרות ביננו היא כבר בת יותר מ-48 שנים של רוך, אהבה וחברות. הכי הכי זה לראות את שניכם חוגגים יחדיו יום יום כי אהבתכם נשארה טרייה וחמה.

אז רחל, ממש כיף שהצטרפת לגלבועים וכל פגישה היא כיף, וגם ברגעים עצובים
את יודעת לתת כתף, אז המון אהבה וזכרי הגעת לזמן מחצית החיים ונצבור עוד
הרבה חוויות משותפות ומקווה ששמחות – ובקיצור – מזל טוב לך ולכל אוהביך
ביום חגך – חגנו.

רלי / אראל (איך שבא לך)